

عنوان مقاله:

بازطراحی پارکهای شهری با الهام گیری از عناصر کالبدی باغ ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

وحیده باقری - مدرس دانشگاه، کارشناسی ارشد معماری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلخچی، ایلخچی، ایران،

وحیده رضائی اعجبی - دانشجو، کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

باغ سازی ایرانی به عنوان یکی از اصلی ترین پدیده ها در ساختار شکل دهنده به معماری منظر و به طور عام طراحی محیط مصنوع در گذشته ی تاریخی ایران بوده است. ایرانی در طول تاریخ، باغ را تمثیلی از بهشت و باغ های بهشتی دانسته که جاری بودن آب زیر درختان و داشتن حصار و ایجاد امنیت از ویژگی های بارز ذکرشده برای بهشت است. شکل باغ ایرانی شامل انتظام آب، انتظام گیاه و انتظام معماری است. در عصر حاضر نیز، لازم به نظر میرسد تا در طرحریزی و احداث پارکها این مفاهیم مورد استفاده قرار گیرد و از تقلیدهای ناشایست از پارکهای غربی که هیچگونه همخوانی با ساختار فکری و فرهنگی ایرانی ندارد، پرهیز شود. مسئله اصلی این است که ماهیت طراحی فضاهای سبز در دوره ی معاصر در تداوم طراحی باغ های ایرانی نبوده و فاقد هویت و خصوصیات بومی است و مسئله مهمتر عدم توجه به نیازهای روحی و روانی استفادهکنندگان از فضا در طراحی پارک های شهری بوده است. این پژوهش با روش تحقیق توصیفی - تحلیلی بر اساس مطالعات میدانی و کتابخانه ای و اسنادی درصدد ایجاد راهکارهایی جامع و گسترده به منظور احداث مجموعه هایی هماهنگتر با نیازهای روحی و جسمی انسان با بهره مندی از ویژگیهای باغ ایرانی است. نتایج پژوهش حاکی از این است که در طراحی اکثر پارکها نظام ساختاری متناسب با فرهنگ و اقلیم رعایت نشده لذا با بهره گیری از حس فرح بخشی و چگونگی ساماندهی باغ های ایرانی میتوان ضمن آفرینش جلوه هایی بدیع و هویت بخشی به فضاهای شهری این مکانهای عمومی را به فضاهای دنج جهت پاسخگویی به نیازهای روحی- روانی انسان تبدیل کرد.

کلمات کلیدی:

بازطراحی، باغ ایرانی، معماری منظر، پارک، آرامش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409964>

